

Tunnistetiedot poistettu

Käännös C-388/19 - 1

Asia C-388/19

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

17.5.2019

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD) (Portugali)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

30.4.2019

Valittaja:

MK

Vastaaja:

Autoridade Tributária e Aduaneira

Välitystuomio

Ennakkoratkaisupyyntö

1. Kertomus

Valittaja MK, joka on naimissa, jonka verotunnistenumero on [– –], jonka asuinpaikka on Pariisi, [– –], Ranska, ja jonka verotuksesta vastaava paikallisviranomais (Serviço de Finanças Local) on SLF de Coimbra 2, hakee [– –] muutosta Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD) (veroasioiden välimiesoikeus (hallinnollinen välimiesmenettelykeskus), Portugali) ratkaisuun.

Valittajan vaatimukset:

- a) 5.7.2018 annettu luonnollisten henkilöiden tuloveron (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares) maksuunpanopäätös nro [– –], joka koskee 24 654,22 euron määrää, on todettava lainvastaiseksi ja tämän vuoksi kumottava
- b) kyseinen määrä on määrättävä palautettavaksi perusteettomasti maksettuna verona
- c) Autoridade Tributária e Aduaneira (tulli- ja veroviranomainen, Portugali) on velvoitettava maksamaan viivästyskorkoa veron palauttamispäivään saakka yleisen verolain (Lei geral tributária) 43 ja 100 §:n sekä veroasioiden oikeudenkäymiskaaren (Código de procedimento e de processo tributário, CPPT) 61 §:n nojalla.

Vastaajana on Autoridade Tributária e Aduaneira. **[alkup. s. 2]**

[– –] Välimiesoikeus nimitettiin asianmukaisesti 11.2.2019, ja se on asiassa toimivaltainen.

Asianosaiset ovat asianmukaisesti edustettuja, oikeustoimikelpoisia oikeushenkilöitä, jotka ovat laillisia toimijoita ja joilla on oikeudenkäyntiasiamiehet.

Autoridade Tributária e Aduaneira, jolle valitus annettiin tiedoksi 12.2.2019, väitti 18.3.2019 antamassaan vastauksessa, että 31.12.2007 annetulla lailla nro 67-A/2007 muutetusta luonnollisten henkilöiden tuloverolain (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares, jäljempänä tuloverokoodeksi) 72 §:n sanamuodosta seurasi uusi oikeussääntö, jonka yhteensopivuutta unionin oikeussääntöjen kanssa ei ole vielä tarkasteltu unionin tuomioistuimessa, sillä unionin tuomioistuin antoi tuomion asiassa C-443/06 11.10.2007, eikä se – vaikka siinä todetaan unionin oikeuden vastaiseksi tuolloin voimassa ollut sääntely, joka koski ulkomailla asuvien henkilöiden omistamien kiinteistöjen luovutusvoittojen verotusta Portugalissa ja josta säädettiin tuloverokoodeksin 72 §:n 1 momentissa ja 43 §:n 2 momentissa – ole enää ajan tasalla niiden edellä mainittujen muutosten vuoksi, joita 31.12.2007 annetulla lailla nro 67-A/2007 tehtiin tuloverokoodeksin 72 §:ään, jotta se olisi EY 56 artiklan mukainen.

Vastaaja väittää lisäksi, että oikeussääntöjä muutettiin siten, että käytettävissä on kaksi vaihtoehtoa:

1. nyt käsiteltävän asian valittajana olevalta verovelvolliselta kannetaan valinnaisesti tuloverokoodeksin 68 §:n 1 momenttiin sisältyvän taulukon mukaisen verokannan mukainen vero tuloverokoodeksin 42 §:n 3 momentin nojalla **[alkup. s. 3]** tai vaihtoehtoisesti
2. häneltä kannetaan valinnaisesti (valittajan ilmoittama valinta) erityisen 28 prosentin verokannan mukainen erillisvero tuloverokoodeksin 72 §:n 1 momentin a kohdan mukaisesti soveltamatta tuloverokoodeksin 43 §:n

2 momentin mukaista 50 prosentin vähennystä, minkä mukaisesti valittaja on määrätty maksamaan tulovero.

Tämän vuoksi vastaaja ehdottaa **käynnissä olevan välimiesmenettelyn keskeyttämistä ja ennakkoratkaisupyynnön esittämistä unionin tuomioistuimelle** ennakkoratkaisumenettelyä koskevien, Portugalin tasavaltaa velvoittavien unionin oikeussääntöjen (SEUT 267 artikla) mukaisesti.

Vastaajan esittämä ehdotus annettiin tiedoksi valittajalle.

Valittaja väitti 11.4.2019, että asiaa on jo tarkasteltu kansallisissa oikeusistuimissa viitaten seuraaviin oikeudenkäyntimenettelyihin:

a) CAAD:n (Centro de Arbitragem Administrativa, hallinnollinen välimiesmenettelykeskus) 5.7.2012 asiassa nro 45/2012-T antamassa ratkaisussa otetaan huomioon unionin tuomioistuimenasiassa C-440/08 18.3.2010 antama tuomio¹ ja lainataan sitä seuraavasta otteesta ilmenevällä tavalla:

”Unionin tuomioistuin otti [mainitussa tuomiossa] kantaa hyvin samankaltaiseen tilanteeseen, joka eroaa tämän asian kohteena olevasta ainoastaan siten, että siinä oli kyse Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 49 artiklan rikkomisesta eikä 63 artiklan rikkomisesta.

Unionin tuomioistuin toteaa, että ’rinnastusoption perusteella – – ulkomailla asuva verovelvollinen voi valita syrjivän verojärjestelmän ja toisen, väitetyksi syrjimättömän verojärjestelmän välillä.’”

Unionin tuomioistuin nostaa esiin seuraavan ristiriidan:

”Jos – – mainitun valinnan tällainen vaikutus hyväksytään, tällä oikeutettaisiin – – verojärjestelmä, joka merkitsee sinällään edelleen SEUT 49 artiklan rikkomista sen vuoksi, että se on syrjivä.”

Lopuksi unionin tuomioistuin toteaa, että SEUT

”on esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jolla syrjitään – – verotuksellisen edun myöntämisen osalta ulkomailla asuvia verovelvollisia, vaikka nämä verovelvolliset voivat [alkup. s. 4] kyseisen edun osalta valita maassa asuviin verovelvollisiin sovellettavan järjestelmän”.

Valittaja myöntää kuitenkin seuraavaa:

¹ Asiassa oli kyse (tiivistetysti) itsenäisille ammatinharjoittajille myönnettävää vähennysoikeutta koskevan lainsäädännön erilaisesta soveltamisesta ulkomailla asuviin verovelvollisiin tavalla, joka estää heitä vetoamasta verotusmenettelyssä toisessa jäsenvaltiossa tekemiensä työtunteihin [– –] mutta tilannetta ei voida täysin rinnastaa käsiteltävässä asiassa kyseessä olevaan tilanteeseen, jossa ulkomailla asuva verovelvollinen voi valita, että häneen sovelletaan täsmälleen samanlaista verotuskohtelua kuin maassa asuvaan verovelvolliseen.

On tunnettu tosiseikka, että edellä mainitusta unionin oikeuskäytännöstä ja erityisesti tuomiosta Hollmann² aiheutuvat seuraukset johtavat kiinteistöjen luovutusvoittojen verotuskohteluun, joka asettaa muissa unionin jäsenvaltioissa kuin Portugalissa asuvat verovelvolliset edullisempaan asemaan Portugalissa asuviin verovelvollisiin nähden, sillä sen lisäksi, että heillä on vastaava 50 prosentin vähennysoikeus tuloveron määräytymisperusteesta, heiltä kannetaan 25 prosentin verokannan mukainen kiinteämääräinen vero, joka on useimmissa tapauksissa alhaisempi kuin maassa asuviin verovelvollisiin sovellettavat progressiiviset verokannat, kuten ilmenee tuloverokoodeksin 68 §:n 1 momentin taulukosta, minkä lisäksi maassa asuvien verovelvollisten verotuksessa otetaan huomioon heidän kaikki tulonsa.

Valittaja viittaa edelleen Tribunal Arbitralin asiassa 127/2012-T antamaan ratkaisuun, jonka mukaan [– –] tuloverokoodeksin 43 §:n 2 momentin säännös ”on ristiriidassa sekä unionin oikeuden, johon sisältyy unionin oikeuskäytäntö, sekä Portugalin oikeuskäytännön kanssa”.³

Valittaja viittaa myös asiassa 748/2015-T 27.7.2016 annettuun tuomioon, jossa todettiin, että unionin oikeutta on rikottu, koska tuloverokoodeksin 43 §:n 2 momentin säännös on unionin oikeuden vastainen ja koska pääoman vapaata liikkuvuutta on loukattu.⁴

Lopuksi valittaja viittaa Supremo Tribunal Administrativon (ylimmän oikeusasteen hallintotuomioistuim, Portugali) 22.3.2011 asiassa 1013/10 antamaan tuomioon seuraavasti:

”On kiistatonta, että lainsäätäjä on 31.12.2007 antamallaan lailla nro 67-A/2007 (Valtion talousarvio vuodelle 2008) halunnut estää muissa unionin ja Euroopan talousalueen jäsenvaltioissa asuvia verovelvollisia suosivan kohtelun Portugalissa asuviin verrattuna [alkup. s. 5] kiinteistöjen luovutusvoittojen verotuksessa tekemällä mahdolliseksi valinnan, jonka perusteella kyseisiä tuloja verotetaan samankaltaisin ehdoin kuin ne, joita sovelletaan Portugalissa asuviin (ks. 7 ja 8 momentin lisääminen tuloverokoodeksin 72 §:ään, jotka ovat nykyään 8 ja 9 momentti 23.9.2009 annetun asetuksen (Decreto-Lei) nro 240/09 4 §:n mukaisen numerointimuutoksen jälkeen).

² Autoridade Tributária e Aduaneira (tuolloiselta nimeltään DGCI) 31.12.2007 annetulla lailla nro 67A/2007 tuloverokoodeksiin aikaan saamat muutokset, jotka koskevat ulkomailla ja maassa asuvien verovelvollisten verotuskohtelun yhdenmukaistamista kiinteistöjen luovutusvoittojen osa-alueella, ovat tulleet voimaan mainitun Hollmann-tuomion jälkeen.

³ Mainitussa välitystuomiossa käsiteltiin tilannetta, jossa ulkomailla asuva verovelvollinen ei valinnut mitään verojärjestelmää, mikä ei ole tilanne nyt käsiteltävässä asiassa.

⁴ Tässäkin mainitussa asiassa verovelvollinen oli ainoastaan ilmoittanut tuloveroilmoituslomakkeella nro 3 asuvansa Portugalin ulkopuolella, mikä ei ole tilanne nyt käsiteltävässä asiassa.

Tästä ei kuitenkaan voida tehdä mitään käsiteltävää asiaa koskevia päätelmiä, sillä verohallinto on verovelvollisten ilmoitusten perusteella määrännyt heille asianmukaisena pitämänsä veron (kuten tuloveromenettelyssä aina tapahtuu): vero on määritelty ulkomailla asuville verovelvollisille tarkoitetun verokannan mukaan (25 prosenttia tuloverokoodeksin 72 §:n 1 momentin mukaisesti) toteutuneesta luovutusvoitosta kokonaisuudessaan, ei vain 50 prosentin osuudesta (tuloverokoodeksin 43 §:n 2 momentti), ja täten on sivuutettu unionin oikeuskäytäntö ja tämän Supremo Tribunalin oikeuskäytäntö (ks. tuomio 16.1.2008, [– –] 439/06,), jossa kyseisen säännöksen on katsottu tällä tavoin sovellettuna olevan tuolloisen EY 56 artiklan (nykyisen SEUT 63 artiklan) vastainen, ja tämän vuoksi valituksen kohteena oleva veron maksuunpano on kumottava unionin oikeuden etusijaperiaatteen nojalla.” (Tuomio on saatavana osoitteessa http://www.dgsi.pt/jsta.nsf/35fbbbf22e1bb1e680236f8e003ea931/5942b010aec666d280237862003e595e?OpenDocument&ExpandSection=i#_Section1.)

Todettakoon, että Supremo Tribunal Administrativo noudatti asiassa 439/06 16.1.2008 antamassaan tuomiossa aiemmin mainitun unionin tuomioistuimen tuomion mukaista tulkintaa, sillä mainitulla 31.12.2007 annettulla lailla nro 67-A/2007 tehdyt muutokset eivät vielä olleet voimassa tuolloin.

2. Tosiseikat

2.1 Riidattomat tosiseikat

- a) Valittajan verotuksellinen kotipaikka on Pariisi, Ranska, [– –], ja hänen verotuksestaan Portugalissa vastaa Serviço Local de Finanças de Coimbra-2 [– –]. [alkup. s. 6]
- b) Valittaja hankki 17.1.2002 osoitteessa [– –] sijaitsevasta kerrostalosta, joka on merkitty [– –]piirin kiinteistörekisteriin, C-kirjaimella nimetyn huoneiston 79 807,66 euron kauppahinnalla, josta hän suoritti varainsiirtoveron.
- c) Veroilmoituksessa valittaja täytti lomakkeen osion 8 B kentän 4 (ulkomailla asuva), kentän 6 (toisessa unionin jäsenvaltiossa asuva) ja kentän 7 (ulkomailla asuvia verovelvollisia koskevan verojärjestelmän valinta), mutta ei valinnut kentän 9 (verotus tuloverokoodeksin 68 §:n mukaisten yleisten verokantojen perusteella) eikä kentän 10 (maassa asuviin verovelvollisiin sovellettavien sääntöjen valinta) vaihtoehtoja.
- c) Valittaja palautti asianmukaisesti verovuotta 2017 koskevan tuloveroilmoituksensa lomakkeella 3 internetin kautta ja ilmoitti liitteellä G (luovutusvoitot ja muu omaisuuden arvonnousu) asunnon osto- ja myyntihinnan,

osto- ja myyntivuoden sekä hankintaan ja luovutukseen liittyvät kulut ja kustannukset.

e) Autoridade Tributária e Aduaneira määräsi 5.7.2018 tekemällään tuloveron maksuunpanopäätöksellä nro [– –] verovelvollisen maksettavaksi 24 654,22 euron suuruisen tuloveron soveltaen kiinteistön luovutusvoittoon kiinteää 28 prosentin verokantaa ja jättäen huomioimatta maassa asuviin verovelvollisiin sovellettavan menettelyn, jossa luovutusvoiton määrästä vähennetään 50 prosenttia.

f) Valittaja saattoi maksuunpanopäätöksen 30.11.2018 välitystuomioistuimen käsiteltäväksi Centro de Arbitragem Administrativaan (CAAD), koska hän piti sitä lainvastaisena ja maassa asuvia verovelvollisia syrjivänä, ja hän väitti kohtelun rajoittavan SEUT 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua pääomien vapaata liikkuvuutta.

[– –] [alkup. s. 7]

[– –]

3. Kysymys siitä, onko kiinteistöjen luovutusvoittojen verotusta koskeva Portugalin lainsäädäntö unionin oikeuden vastainen

3.1 Unionin jäsenvaltioissa asuvien verovelvollisten hankkimia kiinteistöjen luovutusvoittoja koskee seuraava Portugalin lainsäädäntö:

a) **Oikeussäännöt** – Tuloverokoodeksin 72 §:ään tehdyt muutokset:

a.1 – 31.12.2007 voimassa ollut, 30.12.2014 annetun lain nro 55B/2004 mukainen sanamuoto:

”72 §

Erityiset verokannat

1 – Luovutusvoitot ja muut Portugalin ulkopuolella asuvien verovelvollisten saamat tulot, joita ei voida ottaa huomioon minkään Portugalissa sijaitsevan kiinteän omaisuuden verotuksessa ja joista ei kanneta kiinteämääräistä lähdeveroa, verotetaan erikseen 25 prosentin verokannan mukaisesti tai 15 prosentin verokannan mukaisesti, kun kyseessä on kiinteistöstä saatu tulo, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 momentin soveltamista.

2 – Portugalin ulkopuolella asuvien verovelvollisten saamat tulot, joita ei voida ottaa huomioon minkään Portugalissa sijaitsevan kiinteän omaisuuden verotuksessa, verotetaan 25 prosentin verokannan mukaisesti;

3 [– –]

4 – Luovutusvoittojen ja luovutustappioiden välisestä erotuksesta, joka muodostuu 10 §:n 1 momentin b, e, f ja g kohdassa tarkoitetuista toimista, kannetaan 10 prosentin verokannan mukainen vero.”⁵

a.2 – 31.12.2007 annetun lain nro 67-A/2007 nojalla 1.1.2008 voimaan tullut muutettu sanamuoto:

”72 §

Erityiset verokannat [alkup. s. 8]

1 – Luovutusvoitot ja muut Portugalin ulkopuolella asuvien verovelvollisten saamat tulot, joita ei voida ottaa huomioon minkään Portugalissa sijaitsevan kiinteän omaisuuden verotuksessa ja joista ei kanneta kiinteämääräistä lähdeveroa, verotetaan erikseen 25 prosentin verokannan mukaisesti tai 15 prosentin verokannan mukaisesti, kun kyseessä on kiinteistöstä saatu tulo, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 momentin soveltamista.

2 – Portugalin ulkopuolella asuvien verovelvollisten saamat tulot, joita ei voida ottaa huomioon minkään Portugalissa sijaitsevan kiinteän omaisuuden verotuksessa, verotetaan 25 prosentin verokannan mukaisesti;

3 [– –]

4 – Luovutusvoittojen ja luovutustappioiden välisestä erotuksesta, joka muodostuu 10 §:n 1 momentin b, e, f ja g kohdassa tarkoitetuista toimista, kannetaan 10 prosentin verokannan mukainen vero.

5 [– –]

6 [– –]

7 – Toisessa Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen jäsenvaltiossa – sillä edellytyksellä, että verotustietoja vaihdetaan Euroopan talousalueen kyseisen jäsenvaltion kanssa – asuvat verovelvolliset voivat valita, että edellä 1 ja 2 momentissa mainittuja tuloja verotetaan sen verokannan mukaisesti, jota 68 §:n 1 momenttiin sisältyvän taulukon mukaisesti sovellettaisiin, jos niitä saisivat Portugalissa asuvat verovelvolliset.

8 – Edellisessä momentissa mainitun verokannan määrittämisessä otetaan huomioon kaikki tulot, mukaan lukien ulkomailla saadut tulot, samoilla edellytyksillä kuin ne, joita sovelletaan Portugalissa asuviin verovelvollisiin.”

⁵ 7.11.2005 annetulla asetuksella (Decreto-Lei) nro 199/2005 29.7.2005 annetun lain nro 39A/2005 4 §:ssä ja perustuslain 198 §:n 1 momentin a ja b kohdassa myönnetyn lainsäädäntövaltuuden puitteissa tehty muutos.

a.3 – 31.12.2014 annetun lain nro 82E/2014 nojalla 1.1.2015 voimaan tullut muutettu sanamuoto:

”7 – [Kumottu.]

8 [– –]

9 – Toisessa Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen jäsenvaltiossa – sillä edellytyksellä, että verotustietoja vaihdetaan Euroopan talousalueen kyseisen jäsenvaltion kanssa – asuvat verovelvolliset voivat valita, että edellä 1 momentin a ja b kohdassa sekä 2 momentissa mainittuja tuloja verotetaan sen verokannan mukaisesti, jota 68 §:n 1 momenttiin sisältyvän taulukon mukaisesti sovellettaisiin, jos niitä saisivat Portugalissa asuvat verovelvolliset.

10 – Edellisessä momentissa mainitun verokannan määrittämisessä otetaan huomioon kaikki tulot, mukaan lukien ulkomailla saadut tulot, samoilla edellytyksillä kuin ne, joita sovelletaan Portugalissa asuviin verovelvollisiin.

11 [– –]

12 [– –]”

a.4) Tuloverokoodeksin 43 §:n 2 momentin sanamuoto muutettuna 28.12.2016 annetulla lailla nro 42/2016 (OE/2013), jota sovelletaan nyt käsiteltävän asian kohteena olevaan tilanteeseen: **[alkup. s. 9]**

”43 §

Luovutusvoitot

1 – Luovutusvoitoiksi luokiteltavien tulojen määrä vastaa samana vuonna toteutuneiden, seuraavissa pykälissä määritettyjen luovutusvoittojen ja -tappioiden erotusta.

2 – Edellä 10 §:n 1 momentin a⁶, c ja d kohdassa tarkoitettujen, Portugalissa asuvien henkilöiden suorittamien luovutusten osalta edellisessä momentissa mainitusta erotuksesta, olipa se positiivinen tai negatiivinen, otetaan huomioon ainoastaan 50 prosenttia.”

--

⁶ Tuloverokoodeksin 10 §:n 1 momentin a kohdassa säädetään seuraavaa:

”a) Kiinteistöjä koskevien olemassa olevien oikeuksien vastikkeellinen luovutus ja yksityisten omaisuuserien siirtäminen sellaisen yritys- ja ammattitoiminnan käyttöön, jota omistaja harjoittaa omissa nimissään.”

b) Veroilmoitukseen liittyvät muutokset – Muutokset vuodesta 2009 voimassa olleeseen tuloverokoodeksin 57 §:n mukaiseen tuloveroilmoituslomakkeeseen nro 3 (jolla on ilmoitettu verovuonna 2008 ja sen jälkeen syntyneet tulot), jota valittaja käytti verovuotta 2017 koskevan veroilmoituksensa tekemiseen:

b.1 – Ilmoituslomake, osio 8 B:

Kenttä 4 – ulkomailta asuvat (valittajan täyttämä kohta)

Kenttä 6 – asuinpaikka EU- tai ETA-maassa (täytetty Ranskaa merkitsevä koodi 250)

Kenttä 7 – yleisen verojärjestelmän mukaisen verotuksen valinta (koska asuinpaikka on Euroopan unionissa tai Euroopan talousalueella)

Kenttä 10 – Portugalissa asuviin verovelvollisiin sovellettavien sääntöjen mukaisen verotuksen valinta (tuloverokoodeksin 17 §); valittaja ei täyttänyt tätä kenttää.

On muistettava, että EY 56 artiklassa (nykyisessä SEUT 63 artiklassa) kielletään kaikki pääomanliikkeitä koskevat rajoitukset paitsi jäsenvaltioiden, myös jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä.

Samoin on otettava huomioon oikeuskäytäntö, joka perustuu unionin tuomioistuimen 11.10.2007 antamaan tuomioon asiassa C-443/06 (Hollmann) ja jossa todetaan seuraavaa:

”EY 56 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle,⁷ jonka mukaan jäsenvaltiossa – joka nyt esillä olevassa asiassa on Portugali – sijaitsevan kiinteistön luovutuksesta syntyvään luovutusvoittoon kohdistuu silloin, kun luovuttaja asuu jossain muussa jäsenvaltiossa [**alkup. s. 10**], ankarampi verorasitus kuin silloin, kun luovutusvoitto on syntynyt kyseisen kiinteistön sijaintivaltiossa asuvalle henkilölle.”

Edellä mainitusta tuomiosta huolimatta on epäselvää, voidaanko käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevaa tilannetta täysin rinnastaa asiassa C-443/06 kyseessä olleeseen tilanteeseen, koska nykyisin voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö ei ole enää sama kuin tuolloin, minkä vuoksi muussa jäsenvaltiossa asuva verovelvollinen voi nykyisin välttää syrjivän kohtelun valitsemalla maassa asuviin sovellettavan verokohtelun kaikkine oikeusvaikutuksineen ja saman lainsäädännön nojalla, jota maassa asuviin sovelletaan.

⁷ Asiassa oli kyse Fazenda Nacionalin valituksesta nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kanssa samanlaisesta kysymyksestä, joka kuitenkin sijoittui aikaan ennen 31.12.2007 annetulla lailla nro 67-A/2007 (OE/2008) tuloverokoodeksin 72 §:ään tehtyjä muutoksia, mikä ei ole tilanne nyt käsiteltävässä asiassa.

7. Päätös

Edellä esitetyn perusteella ja ennen kaikkea siksi, ettei unionissa asuvien verovelvollisten Portugalista saamien kiinteistöjen luovutusvoittojen tuloverotusta koskeva Portugalin nykyinen verolainsäädäntö sekä ilmoitusvelvollisuus enää ole sama kuin valittajan mainitseman EY:n tuomioistuimen asiassa C-443/06 (Hollmann) 11.11.2007 antaman tuomion antamisajankohtana edellä mainittujen muutosten vuoksi, erityisesti sen seurauksena, että 31.12.2007 annetulla lailla nro 67-A/2007 tuloverokoodeksin 72 §:ään lisättiin 7 ja 8 momentti (nykyinen 9 ja 10 momentti),

välimiesoikeus päättää:

1 – esittää **Euroopan unionin tuomioistuimelle SEUT 267 artiklan a alakohdan nojalla seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen**, johon annettava vastaus on välttämätön asian ratkaisemiseksi:

Kysymys:

Onko Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 12, 56, 57 ja 58 artiklaa [nykyinen Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 18, 63, 64 ja 65 artikla], kun niitä tarkastellaan yhdessä, tulkittava siten, että ne ovat esteenä nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle (30.11.1988 annetulla asetuksella (Decreto-Lei) nro 442-A/88 hyväksytty tuloverokoodeksin 43 §:n 2 momentti [**alkup. s. 11**], sellaisena kuin se on muutettuna 27.12.2001 annetulla lailla nro 109-B/2001), jota on muutettu siten, että 31.12.2007 annetulla lailla nro 67-A/2007 tuloverokoodeksin 72 §:ään lisättiin 7 ja 8 momentti (nykyinen 9 ja 10 momentti), jotta toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa (Ranska) asuva verovelvollinen **voi valita**, ettei hänen toisessa jäsenvaltiossa (Portugali) sijaitsevien kiinteistöjen luovutusvoitosta kanneta suurempaa veroa kuin vero, joka perittäisiin luovutusvoitosta, jos luovutusvoiton saajan asuinpaikka ja kiinteistöjen sijaintipaikka ovat samassa valtiossa?

[– –]

Lissabonissa 30.4.2019

Välimies

(José Rodrigo de Castro) [**alkup. s. 12**]

[– –] [– –]